

drejede sig om en Formueskat, og Venstre fandt det overordentligt forkasteligt yderligere at bebyrde Formuen, ligesom man ansaa det for ganske forkasteligt »saaledes at pille enkelte Kategorier af Skatteydere ud.« Yderligere fremhævede Taleren, at en Skat paa Bruttoudbyttet kunde komme til at ramme meget haardt, og at Skatten vilde paavirke Obligationskurserne i nedadgaaende Retning og hemme Byggeriet samt Udførelse af Reparationer. *Korsgaard* (K. F.) syntes, at Forslaget teknisk set var »omtrent saa forfærdeligt, som et Lovforslag kan være«. Begge Oppositionsordførere var dog villige til Udvalgsbehandling, og *Korsgaard* erklærede, at de Konservative fuldt ud vedstod deres under Kriselovsforhandlingerne givne Løfte om ad den direkte Beskatnings Vej at skaffe Halvdelen af det Beløb, der tilvejebringes ad indirekte Vej.

Med Hensyn til Forhandlingerne i *Folketingets Udvalg* og Indholdet af Betænkningen saavel som Forhandlingen ved 3. Behandling, hvor Lovforslaget vedtoges uændret med 69 Stemmer (Regeringspartierne) mod 51 (Venstre og Konservative), og ved 1. Behandling i *Landstinget* henvises til Fremstillingen ovenfor Side 137 f under Omtalen af Ændringen i Reglerne om Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten.

I *Landstingsudvalgets Betænkning* stillede Finansministeren med Tilslutning af Udvalgets *Flertal* (Venstre, Socialdemokrater og Radikale) Ændringsforslag om den Nyaffattelse af Lovforslaget, der indeholder den endelige Lovtekst (se ovenfor). Det *konservative Mindretal* bemærker herom i Betænkningen, at Mindretallet ikke kunde tiltræde det foreliggende Forslag om Udskrivning af Skatter med tilbagevirkende Kraft og ikke kunde finde det forsvarligt paa et Tidspunkt, hvor man var ved at ligne Skatter paa Grundlag af Indtægterne for 1932, at udskrive Ekstra-Skatter paa Indtægterne for 1931 — rent bortset fra Erhvervs- og dermed Skatteevnens Formindskelse. Mindretallet fandt tilige, at Forslaget om Udskrivning af et Ekstra-Kvartals Skat var i direkte Strid med de Forudsætninger, som fandt Udtryk ved Kriseforliget i Sommeren 1932, idet det i Folketingsudvalgets Betænkning [Til. B. 1931—32, Sp. 2529] udtaltes, at man, hvis det maatte befyrgtes, at Finansaaret skulde vise Underskud, vilde være rede til at medvirke til at skaffe Dækning »paa Grundlag af et lignende Forhold mellem direkte og indirekte Beskatning som det, der har fundet Udtryk i Kriseordningens Dækningsregler, dog saaledes, at eventuel hertil tjenende direkte Beskatning kun kan lignedes paa Indkomsten og først kan opkræves i Finansaaret 1933—34.« Til Trods for at Forholdene siden denne Betæknings Afgivelse var stærkt forrykkede, havde Mindre-